

Szókimondó - Stílus és embercsere

2013 október 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„A stílus maga az ember” – írta Buffon természettudós a 18. században, Beszélgetések a stílusról cím? értekezésében. Voltaképpen azonban nem is a stílust, hanem az embert definiálta.

Okos ha okos, egyházi ha egyházi, précieux vagyis mesterkélt, kényesked?, ha szenveleg. s nyafincsák, ha stílusa

nyafogonc.

Szokásomtól eltér?en önteltkedve elhencegek kissé dr. Hajdú Endre „szarkasztikus nyelvteremt? modoromról” írott tanulmányával, aminél nagyobb dicséretet magamfajta aligha kaphatott volna. Vagyis szarkasztikus ember vagyok tizenhét éve folydogáló szókimondó sorozhatom nyelvújító szavai szerint.

A lényeg azonban mégiscsak az, hogy a helyzet, a (szöveg)környezet, a fölhasználás célja, az alkalom minden esetben behatárolja a szóhasználat mikéntjét. Fennkölt szentbeszédet, esküv?i köszönt?t vagy méltató halotti búcsúztatót szarkasztikusan nem mondhatnék. Persze, minden egyes stílusfajtának vagyis emberi karakternek megvan a degradatív-negatív változata is. Tudományoskodó, nagykép?sköd?, áhítatoskodó, bombasztikus, nyavalygó, durva-bunkóci, pukkancs.

Joggal kérdezheti az olvasó, miért pont most gyövök el? ezzel a laposenkó elménckedéssel? Azért, mert napok óta azt hallom a tévében és a rádióban, hogy Mesterházy kategorice kijelentette „elzavarja Orbánt és bandáját.” Nyomatékosítva e megfogalmazást még Gréczy szóvivönc-idiotisszimusz is megismételte ezt az okos Kálmán Olgának. Stílusuk azonban együgy?, nem tárgyhoz ill?, tehát Mesterházy és Gréczy is gyügye. Mert az ember az unokáját veszélyeztet? koszos veszett kutyát zavarja el, s nem parlamenti-politikai vetélytársát. És nem nevezi bandának Orbán törvényesen megválasztott munkatársi gárdáját. Két okból.

Az els? sem mellékes: bugyuta és szellemtelen a szóhasználat legális parlamenti képvisel? kollégákra. Másodjára még súlyosabb hiba, hogy ezzel nem Orbánékat sérti meg, hanem az ?ket megválasztó embereket nimolézza le, megalázva ezzel az egész társadalmat.

Én viszont „szarkasztikus” pamfletíróként megengedhetném magamnak, hogy lemajmozzam Mesterházyt, mert m?fajom kereteibe még nagyobb durvaság is beleférne, és nem is tévednék sokat. De böcsülöm annyira a szakmámat, hogy ötletkoldus kocsmai stílust nem engedek meg magamnak.

Mesterházy alantas szanyizmusát érzékeltetve titulálhatnám karfiolagyúnak, írhatnám róla, hogy orrát zakója ujjába törli, de nem teszem, mert ez is méltatlan volna hozzám. Bajnai halk, elegáns, de nem a jó modora miatt, mert jellegtelen, színtelen, semmitmondó figuranc. Gyurcsány vibráló, ám elszalasztotta politikai mennybemenetelét azzal, hogy az ?szödi beszédet nem a parlamentben mondta el, mert így csupán lapincsáskodó, sunyi, kétszín?,

aki képtelen uralkodni indulatain. Nem otrombaságába bukott bele, hanem alakoskodásába, gyávaságába, pitiánerségébe. Nekem azonban nemcsak stiláris (jellembeli) kifogásaim vannak Mesterházyval és szövetségeseivel, hanem fecsegéseik háttértartalmával is. Mert egy törvényesen megválasztott kormányt csak okos kormányprogrammal lehet leváltani. Ehelyett azonban arról csorog a szó, hogy ki legyen a miniszterelnök? Tehát nem az ország sorsa érdekli ?ket, hanem a pozíció, a bársonyszék. Mert hiszen csak abban egyeztek meg, hogy a személyes koncról nem mondanak le. És nem veszik észre, hogy ott vigyorog a hátuk mögött Gyurcsány! És azt is bugyután elfeledték, hogy Schmuck Andor egyszer már belerondított a választás kimenetelébe.

Angolul mondom, hogy a sznobok is megértsék: God save Hungary! Mentsd meg Isten szent hazánkat ezekt?l az agyuk-heréltekt?l.

Szalay Károly - demokrata.hu

Ajánló